

□ **A C programozási nyelv**

- *A C nyelv kialakulása*
- *Egy egyszerű C program*
- *A C nyelv jellegzetességei*
- *A C program összetevőinek felépítése*
  - **Deklarációk**
  - **Blokk**
  - **Függvénydefiníció**
- *A C program felépítése*
- **Típusok, változók, konstansok**
  - **Változók definiálásának egyszerű esetei**
  - **Saját típus definiálása**
  - **Konstansok megadása**
- *Be- és kiviteli függvények egyszerű alakja*
  - **Adatbeolvasás formátumellenőrzéssel**
  - **Egyetlen karakter beolvasása megjelenítés nélkül**
- *Cím, érték, mutató fogalma*

□ A C nyelv kialakulása

□ Nevezetes mérföldkövek

BCPL nyelv, *Martin Richards*, 1963

B nyelv, *Ken Thompson*, 1970 ⇒ UNIX megírására

C nyelv, *Dennis M. Ritchie*, 1971 ⇒ hatékonyabb verzió

"The C programming language" referenciamű,

B.W.Kernighan és D.M.Ritchie

ANSI C szabvány, 1989, Amerikai Szabványügyi Hivatal

□ A „Szia világ” – első c nyelvű mintapélda

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()  
{  
    printf("Hello, world");  
    return 0;  
}
```

Egy lehetséges assembly változata

```
JMP start  
data:    DB "Hello, world" ; Változó  
         DB 0              ; Sztring lezáró nulla  
  
start:   MOV C, data        ; memóriacímre mutat  
         MOV D, 0xE8      ; a kimenetre mutat  
         CALL print  
         HLT              ; halt – kilépés a programból  
  
print:   PUSH A  
         PUSH B  
         MOV B, 0  
  
loop:    MOV A, [C]; Betölti a következő karaktert  
         MOV [D], A; Kíírja a betöltött karaktert  
         INC C        ; C = C + 1  
         INC D        ; D = D + 1  
         CMP B, [C]; 0-t olvastunk be?  
         JNZ loop    ; ugorj vissza ha nem nulla  
  
         POP B  
         POP A  
         RET
```

□ Egy „bonyolultabb” C program

```
#include <stdio.h>      /* megjegyzes: printf, scanf miatt */

#define PI 3.1415926

int main()
{
    float r, kerulet, terület;
    printf( "Kerem a kor sugarat [meter] = " );
    scanf( "%f" , &r );    // specialis beviteli függvény
    kerulet = 2 *r * PI;
    terület = r * r * PI;
    printf( "A kerulet= %f meter \n", kerulet );
    printf( "A terület= %f negyzetmeter\n", terület );
    return 0;
}
```

□ **A C nyelv jellegzetességei**

- *Általános célú, magasszintű nyelv*
- *Tömör, gyors programok írására alkalmas*
- *Gépfüggetlensége, hordozhatósága jó*
- *Különbéle hardverplatformokon létezik*
- *Rendszerprogramozásra alkalmas*
- *Az eljárásokat típus nélküli (void) függvényekkel valósítja meg*
- *Alprogram nem definiálható alprogramon belül, csak deklarálható*
- *Erősen épít a mutatók használatára, speciális pointeraritmetikát alkalmaz*

□ **A C nyelv jellegzetességei . .**

- *Lehetőséget nyújt makro-k (automatikus szöveg helyettesítés) használatára*
- *Sztring típus helyett karaktervektorokat alkalmaz*
- *Gazdag függvénykönyvtár készlettel rendelkezik*
- *PC-ken többféle memóriamodell szerinti fordítás közül választható a leggazdaságosabb*
- *Lehetővé teszi egyes változóknak a processzor regisztereireihez rendelését*
- *A fordításkori optimalizálás gazdag lehetőségét nyújtja*
- *A kisbetűket és nagybetűket megkülönbözteti.*

□ A C program összetevőinek felépítése

- *Deklarációk* (bármely sor elmaradhat, vagy többször ismétlődhet)

```
#include <headerfájl-név.h>
```

```
#define <konstans, vagy függvénytárgy>
```

```
typedef <típus> <újtípusnév>;          /* új típus definiálása */
```

```
<típus> <változóazonosító>;          /* változódefiniálás */
```

```
<típus> <függvénytárgy(paraméterek)>; /* fv deklaráció */
```

- *Blokk*

```
{
```

```
<deklarációk>          /* lokálisak, blokkon belül érvényesek */
```

```
<utasítások>          /* bármely utasítás lehet blokk */
```

```
}
```

□ A C program összetevőinek felépítése . .

□ Függvénydefiníció

<típus> <függvénynév(paraméterek)>

<blokk>

□ A C program felépítése *Megjegyzés: más felépítés is lehet*

<deklarációk> */* globálisak, programon belül érvényesek */*

main() */* a fő függvény */*

<blokk> */* a fő függvény blokkja */*

<függvénydefiníciók> */* a deklarált fv-ek teljes megadása*/*

□ Típusok, változók, konstansok

Típusnév	Értéktartomány	Formátumsztring (scanf és printf)	Méret
char	'\0',..., '!',..., '0', '1',..., 'A',..., 'a',..., '\xFF'	"%c"	1- byte
signed char	-128..127	"%d"	1- byte
unsigned char	0..255	"%u"	1- byte
int	-32768..32767	"%d"	2 - byte
int	-2147483648..2147483647	"%d,,	4 - byte
unsigned int	0..65535 /	"%u"	2/4 - byte
short int	-32768..32767	"%d"	2- byte
unsigned short int	0..65535	"%u"	2- byte
long	-2147483648..2147483647	"%ld"	4- byte
unsigned long	0..4294967295	"%lu"	4- byte
enum	felsorolás típus		
float	$\pm(3.4E-38..3.8E38)$	"%f" v. "%e,,	4- byte
double	$\pm(1.7E-308..1.7E308)$	"%lf" v. "%le"	8- byte
long double	$\pm(3.4E-4932..1.1E4932)$	"%Lf" v. "%Le"	16- byte
mutató			
tömb			
struct			
union			

——— egész
————— egész jellegű
————— lebegőpontos
----- egyszerű
..... összetett

□ Változók definiálásának egyszerű esetei

<típus> <változó1>, <változó2>, ...;

<típus> <vált1> = <kezdőért1>, <vált2> = <kezdőért2>, ...;

Pl.: **int** *i, j, k*;

float *valos = 4.27, beta = 90, delta = 1E-03*;

□ Saját típus definiálása

typedef <típus> <új_típus_neve>;

Pl.: **typedef unsigned long int** *rekordszamtip* ;

□ Konstansok megadása

□ Karakteres konstansértékek

□ *általános karakterek:* pl.: 'c'

□ *speciális karakterek:*

pl.: '\0' *sztringvégjel*

'\t' *tabulátor*

'\n' *új sorba lépés*

'\"' *apoztróf (')*

'\\' *\ jel*

'\r' *sorelejére lépés*

'\xhh' *hh hexadecimális kódú karakter*

'\oXX' *xx nyolcas számrendszerbeli karakter*

□ Konstansértékű azonosítók

- *Változóból a const típusminősítő elírásával*

const <típuselírás> <változónév> = <kezdőérték>;

Pl.: **const float** *eps* = 0.003;

- *A #define előfordító direktívával*

#define <azonosító> <helyettesítő szöveg>

Pl.: **#define** PI 3.14159265

#define TRUE 1

#define FALSE 0

#define SZOVEG "Folytatás ?"

□ Be- és kiviteli függvények egyszerű alakja

□ Adatbeolvasás formátumellenőrzéssel

scanf(<formátumsztring>, &vált1, &vált2,...);

A függvény a beolvasott adatot a formátumsztringben megadott típusú adatként értelmezi és konvertálja a változó típusára, majd elhelyezi a változó címére. A függvény visszatérési értéke a sikeresen beolvasott értékek száma (int), amelyet nem kötelező felhasználni. Az értékek elhelyezéséhez a változók címét kell megadni a & operátorral.

Pl.: **scanf**("%d" , &egeszvaltozo);

scanf("%f" , &valosvaltozo);

scanf("%u" , &elojelnelkuli_egesz);

□ Be- és kiviteli függvények egyszerű alakja . .

- *Egyetlen karakter beolvasása megjelenítés nélkül*

karakterváltozó = **getch()**;

Pt.: **char** *bill* ;

bill = getch();

- *Adatkiírás formázott módon*

printf(<formátumsztring>, kifejezés1, kifejezés2,...);

A kiírás formátumsztringje tájékoztató szövegből és % jellel kezdődő konverziós előírásból állhat.

□ A konverziós előírás felépítése

Jelző: –   *balraigazítás*
 +   *+ előjel kiíródik*
 _   *+ előjel helyett szóköz*

Méretmódosító betű:

h	short int,	<i>ha a konverziós betű: d, u</i>
l	long int,	<i>ha a konverziós betű: d, u</i>
l	double,	<i>ha a konverziós betű: f, e, E</i>
L	long double,	<i>ha a konverziós betű: f, e, E</i>

□ A konverziós előírás felépítése . .

Konverziós betű:

- c *a számnak megfelelő ASCII kódú karakter*
- d *előjeles egész*
- u *előjel nélküli egész*
- f **float**, vagy **double** *számot lebegőpontosként,*
- e, E **float**, vagy **double** *számot exponenciális alakban ír ki*
- p *mutató értékét adja szegmens:offset alakban*
- s *sztring karaktereit írja ki.*

□ Példák a konverziós előírás használatára

Pl.:

```
printf( "betü: %c " , 65 );
```

⇒ betü: A

```
printf( "egész= %7d\n" , -125 );
```

⇒ egész= -125

```
printf( "Eredmény= %8.2f" , 62.872 );
```

⇒ Eredmény= 62.87

```
printf( "exp.alak= %+8.2e" , 62.87 );
```

⇒ exp.alak= +6.29e+01

```
printf( "Totál= %12lu" , 123456789 );
```

⇒ Totál= 123456789

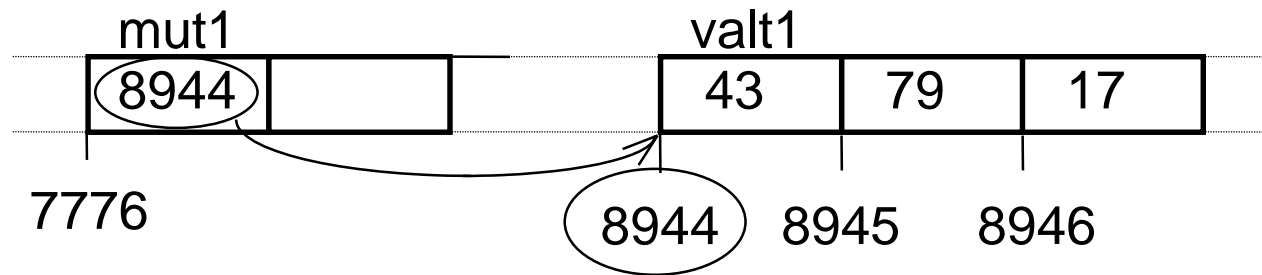

□ Cím, érték, mutató fogalma

*A memória egymást követő tárolóhelyek sorozata. Egy tárolóhelynek van sorszáma, amit **cím**nek nevezünk és van tartalma, amit az adott címen tárolt **érték**nek nevezünk. Mivel a címek számértékek és nehezen megjegyezhetők, ezért helyettesítjük azokat nevekkel, ezek a változók. Egy változó címe alatt az általa helyettesített címértéket értjük, értéke alatt pedig az adott címen tárolt értéket.*

*Amennyiben a cím tárolására akarunk változót, azaz egy másik címen található tárolóhelyet létrehozni, ezzel tulajdonképpen egy **mutató** (pointert) hozunk létre, melynek számunkra az értéke fontos. A pointerben tárolt érték az a cím, amelyen az eredeti változónk található a memóriában.*

□ Cím, érték, mutató fogalma . .

A **mut1** *pointerváltozónak* értékül adhatjuk a **valt1** változó címét a **&** operátor segítségével:

mut1 = &valt1 ;

ami után **valt1** tartalmát, értékét olvashatjuk, írhatjuk közvetett módon a ***** (indirekció) operátorral, mivel:

valt1 == *mut1 .

Azaz **valt1** definiálása nélkül is tudjuk **mut1** segítségével írni, olvasni a 8944-es című tárolóhely tartalmát, sőt egyszerűen **mut1** tartalmának megváltoztatásával hozzáférhetünk pl. a 8945, vagy a 8946 tárolóhelyek tartalmához is.